

VÄNTAR PÅ DIG

Jens Peter Karlsson

ROLLER:

Maria

Jon

Månlös natt. Ett grönområde vid havet. På en bänk, knappt synlig, sitter MARIA.

JON bär en ficklampa; han är andfådd och har ett öppet sår vid örat. Han stannar en bit ifrån MARIA.

Paus.

MARIA Är det dig jag har väntat på?

Paus.

JON Väntar du på nån?

MARIA Ja.
(Paus.)
Jag tror det.

JON Vem väntar du på?

Paus.

MARIA Väntar du på nån?

JON Jag letar efter nån.

MARIA Ingen är här.

Ett plötsligt ljud: metall mot stenläggningen. JON hoppar till, spanar runt efter ljudkällan.

JON Nån är här.

MARIA Du är den förste jag har sett.

JON *närmar sig* MARIA.

JON Jag förstår inte.

MARIA Jag väntar på nån.
Jag trodde först att det var du.

JON Men det är det inte?

MARIA Jag vet inte.

JON Vem är du?

MARIA Maria.

Paus.

JON Inget mer?

MARIA Mer?

JON Mer än Maria.

MARIA Borde det vara mer?

Paus.

JON Gör det nåt om jag kommer närmare
för att titta på dig?

Paus.

JON Får jag komma närmare
och titta på dig?

MARIA Jag tänker
men jag vet inte
varför du inte skulle få det.

JON Får jag?

JON går fram till MARIA.

JON Känner du igen mig?

MARIA Ja
(*Paus.*)
Nej.
Borde jag det?

Paus.

JON Har du sett dom
dom som är här?

MARIA Här är ingen.

JON Du har inte sett nån?

MARIA Ingen
förutom du.
(*Paus.*)
Har du sett nån?

JON Ja.

MARIA Var då?

JON I mörkret
i stan.

MARIA Var då?

JON I stan.
Och på lasarettet:
patienter.
Du har inte sett dom?

MARIA *(Skakar på huvudet.)*

JON Dom följer efter mig.

Ett ljud: steg, metall mot stenläggningen.

JON Vi måste gå.

MARIA Jag väntar på nån.

JON På mig?

MARIA Jag trodde det
först.

JON Vi måste gå.
Dom kommer att komma.

MARIA Jag kanske väntar på dom.

JON Dom vill du inte vänta på.

MARIA Dom kanske letar efter mig.

JON Jag tror dom letar efter mig.

MARIA Men ingen har kommit hit.
Ingen
förutom du.

JON Är vi säkra här?

MARIA Ja.
(Paus.)
Eller jag vet inte vad du menar.

JON Jag förstår inte.

MARIA Inte jag heller.
Borde vi det?

Paus.

MARIA Hur länge har du varit här?

JON Ett par timmar.
Hur länge har du varit här?

MARIA Nåt sånt
tror jag.

JON Hur kom du hit?

MARIA Hur menar du?

Paus.

MARIA Hur kom du hit?

JON Tunneln till stan var stängd
igenbommad.
Jag lämnade bilen
och gick längs en stig
genom skogen.

MARIA Är det långt?

JON Det tog en timme.

MARIA Kan man komma dit?

JON Då måste man gå tillbaka
igenom stan.
Och dom är där.

MARIA Så det går inte?

JON Jo
kanske.
Vill du gå?

MARIA Jag väntar på nån.
(*Paus.*)
Vet du vem
du letar efter?

JON Ja.
Min fru.

MARIA Är hon här?

JON Jag fick ett brev.
Hon bad mig möta henne här
i stan.

MARIA Men du har inte hittat henne?

JON Jag vet inte vad jag letar efter.

MARIA Kommer du ihåg henne?

JON Det är klart jag gör!
Det är min fru.

MARIA Förlåt.
Jag bara undrade
jag ska inte fråga mer.
(*Paus.*)
Du får gå
om du vill.
(*Paus.*)
Om du inte vill stanna.

JON Jag kan inte stanna här.
Det kan inte du heller.

MARIA Jag väntar på nån.

JON Men om det är mig
du väntar på
kan du inte stanna här.

MARIA Det vet jag inte
om jag inte kan.

JON Vill du att jag ska gå!
jag gör vad du vill!

MARIA Jag vill ingenting.
(*Paus.*)
Jag vill inte att du ska gå.

JON Är det mig du väntar på?

MARIA Ja.
(*Paus.*)
Det måste vara du.
Ingen annan är här.

JON Känner du igen mig?

MARIA Ja.
Borde jag inte det?

JON Jag vet inte.

MARIA Jag känner igen dig.
(*Paus.*)
Finns det andra?
(*Paus.*)
Som jag inte skulle känna igen?

JON Här?

MARIA Här finns ju ingen annan.
Men där du kom ifrån?

JON Ja
det finns andra
utanför stan.
Många andra.
Men du minns mig?

MARIA Jag minns.
Borde jag inte det?

Oro på vattnet. JON tittar ut över havet.

MARIA Är det nån där?

JON Nej.
Det ser ut som en eka
en bit ut
men det är väldigt mörkt.
Jag tror den flyter hitåt.
Ser inte fyren heller
den måste vara släckt.

MARIA Jag vet inte varför jag kommer ihåg dig.
Jag har suttit här hela tiden
och du har inte varit här.
Du kom ju precis.

JON Jag har varit här förut.

MARIA Nej.
Jag har varit ensam
tills du kom.

JON Jag har varit här
för tre år sen.
Vi var här på semester:
jag och min fru.

MARIA Jag var inte här då.
(Paus.)
Gick du härifrån?

JON När semestern var slut
åkte vi härifrån.

MARIA Och sen fick du ett brev
från din fru.

JON Hon skrev att hon väntade på mig.

MARIA Är jag din fru?

JON Jag vet inte.
Är du det?

Paus.

MARIA Hur vet man det?

JON Kommer du ihåg
att vi satt här tillsammans
en hel eftermiddag i gräset?

MARIA Jag minns solen
och dig.

JON Det var här.
För tre år sen.

MARIA Men det ser inte ut som här.

JON Det är mörkret
som gör att det ser annorlunda ut.

MARIA Så länge jag har varit här
har det varit mörkt.

JON Men inte då.
Då var det sol.

MARIA Kan det vara så?

JON Det blir mörkt
sen blir det ljust.

MARIA Svårt att tro.

JON Det är mycket som är svårt att tro.

MARIA Åkte du härifrån
och lämnade mig här?

JON Nej
vi åkte härifrån tillsammans.
Kommer du inte ihåg det?

MARIA Jag kommer ihåg att jag låg i baksätet
och du körde.

JON Ja.
(*Paus.*)
Skrev du brevet?

MARIA Det kommer jag inte ihåg.

JON Ville du träffa mig?

MARIA Ja.

JON Älskar du mig fortfarande?

MARIA Ja.
 Borde jag inte det?

JON Är jag död?

Paus.

MARIA Nej.
 (Paus.)
 Är jag död?

JON Du är inte min fru.

MARIA Har jag sagt nåt fel?
 Har jag sårat dig?
 I så fall var det inte meningen.
 Jag vill inte såra dig.
 (Paus.)
 Älskar du mig?

Paus.

MARIA Sa jag fel igen?
 Jag är ledsen
 jag vet inte vad som är rätt.

JON Inte jag heller.

MARIA Efter vi suttit i solen
 åkte vi längs stranden
 och somnade i en säng tillsammans.

JON Det var hotellet vi bodde på.
 Det ligger ute på udden.

MARIA Jag kommer ihåg det.
(*Paus.*)
Sen vaknade jag upp
och mårde sämre.

JON Jag var tvungen att ta dig till lasarettet.

MARIA Där var det andra patienter.

JON Ja.
(*Paus.*)
Vi åkte hem dagen efter.
(*Paus.*)
Vem är du?

MARIA Maria.

JON Det kan du inte vara!
Min fru är död!

Paus.

MARIA Då är jag väl en annan Maria.

JON Varför ser du ut som henne?

MARIA Jag vet inte.

JON Varför väntar du på mig?

MARIA Jag vet inte.
Jag kanske väntar på någon annan.
Kanske din fru väntar på dig
nån annanstans.
Hon kanske väntar på hotellet.

Ett ljud: steg, metall mot stenläggningen.

JON Jag måste gå.

JON är på väg att gå.

MARIA Gå inte
(Paus.)
Jag vill inte att du ska gå.
Jag vill inte vara ensam.
Jag kan vara din fru
om du vill.

JON Du är inte som henne.

MARIA Jag kan vara som henne
om du vill.

JON Hon var arg
hon var alltid arg
på nåt.
Oftast på mig.

MARIA Jag kan vara arg
om du vill.

JON Det vill jag inte.
Det var olidligt
att leva med henne
det sista året.

MARIA Jag kan vara precis som du vill.
(Paus.)
Jag älskar dig.
Och jag vill inte att du lämnar mig.

JON sätter sig bredvid MARIA, tar hennes hand, känner på huden.

JON Det känns så verkligt.

JON lägger sin kind mot MARIAS kind, känner på huden.

JON kysser MARIA.

JON betraktar MARIA. Han knäpper upp en knapp på hennes blus, smeker hennes bröst.

JON Får jag göra så här?

MARIA Ja.

JON Tycker du om det?

MARIA Ja.
Borde jag inte det?

JON Nej.

Paus.

MARIA Men jag tyckte inte om det.
Jag bara sa så för att göra dig glad.
(*Paus.*)
Förlåt
jag försöker bara göra rätt.

JON Är du frisk?

MARIA Hur är man då?

JON Mår du bra?

MARIA Ja.

JON Minns du att du var sjuk?

MARIA Jag låg i en säng
och hade väldigt väldigt ont.
(*Paus.*)
Men jag har inte ont nu.

JON Du var väldigt sjuk.

MARIA Mår du bra?

JON Nej.

MARIA Du har ett sår.

JON Dom rev mig.
Jag sprang därifrån så fort
jag bara kunde.
Dom följde efter mig.

MARIA Det här är ingen bra plats.
Jag tycker inte om mörkret.
(*Paus.*)
Kan vi inte åka till hotellet?
Jag kommer ihåg att det var så fint.

JON Då måste vi upp på landsvägen.
Dom är på där också
jag såg dom.

MARIA Kommer dom att göra dig illa igen?

JON Ja.

MARIA Varför då?

JON Jag tänkte att du kanske visste det.

MARIA Jag vet inte varför.

JON Jag kanske har gjort nånting fel.
(*Paus.*)
Kommer du ihåg om jag gjort nånting fel?

MARIA Nej
det tror jag inte.

JON Du måste veta varför jag är här.

MARIA Nej.

JON Vem skulle annars veta?

Paus.

MARIA Vi kan ta ekan
och ro till hotellet.

JON Vi kommer aldrig hitta i mörkret.

MARIA Såg man inte det härifrån?
Jag kommer ihåg att vi tittade ut över bukten
och såg hotellet.

JON Jo
men vi kommer ro vilse i mörkret.

MARIA Men om vi rör rakt ut
mot där det låg
där jag kommer ihåg att jag såg det.

JON Strömmarna
vi kommer dras med.

Ett ljud: steg, metall mot stenläggningen.

JON Vi måste härifrån nu
kom!

MARIA Var ska vi?

JON Bara härifrån.

MARIA Till hotellet?

JON Följ med nu!

JON försöker dra upp MARIA, men hon rör sig ej.

MARIA Jag kan inte resa på mig.

JON Vad menar du?

MARIA Mina ben
jag kan inte röra dom.

Paus.

JON Innan jag kom
kommer du ihåg det?

MARIA Jag satt här
ensam.

JON Och innan det.
Vad kommer du ihåg?

MARIA Jag låg i en säng
i ett litet rum
med ett fönster
och solen sken in om morgnarna.
Vart var det?

JON Hemma.
Där vi bodde.

MARIA Det var inte här.

JON Det är långt härifrån.

MARIA Men innan det var vi här
och satt i gräset i solen.

JON Sen blev du sämre
och vi blev tvungna att åka hem.

MARIA Jag mår bättre nu.

JON Du hade MS.
Du var mycket sjuk.

MARIA Var du också sjuk?

JON Nej.

MARIA Jag kommer ihåg att du kom in till mig
där jag låg i sängen
och du såg sjuk ut.

JON Jag vårdade dig hemma.
Det tog på krafterna.

MARIA Jag var nog
arg på dig.

JON Du hade ont.
Du sa att du ville dö.

MARIA Det kommer jag inte ihåg.

JON När du hade ont
sa du att du ville dö.
Du ville att jag skulle hjälpa dig.

MARIA Gjorde du det?

Paus.

JON Ja.

MARIA Du gjorde som jag sa.

JON Jag gjorde allt som du sa.

MARIA Men jag minns inte att jag ville dö.

JON Du sa det.

MARIA Men det ville jag inte.

JON Jag gjorde som du sa.

MARIA Du la en kudde över mig.
Jag kunde inte röra mig.
Men jag ville inte dö.
Det visste du.

JON Du bad mig
du grät och du bad mig.

MARIA Du visste att jag inte ville dö.

Paus.

JON Jag trodde att jag gjorde rätt.
(Paus.)
Om vi rör längsmed stranden
så kommer vi till hotellet.
Det tar längre tid
men vi kommer inte att ro vilse.

MARIA Jag stannar nog här.

JON Du kan inte stanna här.

MARIA Det är nog bäst.

JON Dom kommer att komma.

MARIA Jag känner inte till nåt annat än här.

JON Men hotellet kommer du ihåg.

MARIA Men jag har inte varit där.
Jag har varit här hela tiden
ensam
tills du kom.

JON Innan dess var du med mig.

MARIA *(Skakar på huvudet.)*

JON Det minns du ju.

MARIA Det var inte jag.
Det var din fru.

JON Du är min fru.

MARIA Nej
jag är nån annan.

JON Men du minns ju!

MARIA Jag minns
henne
men det är inte jag.

Paus.

JON Vem är du då?

MARIA Jag vet inte.

Paus.

JON Vill du att jag ska lämna dig här?

Paus.

JON Vad spelar det för roll
 vem du är?
 Det finns ju ingen annan här.
 (Paus.)
 Om jag går
 kommer ingen annan att komma.
 (Paus.)
 Du kan väl lika gärna vara min fru.

MARIA Jag vet inte.

JON Inte jag heller.
 (Paus.)
 Men vad spelar det för roll?

MARIA Jag skrev inget brev
 till dig.
 Jag har aldrig skrivit ett brev.

JON Det spelar ingen roll.

MARIA Älskar du mig?

JON Ja.

*JON riktar ficklampan ut över vattnet. När ljuskäglan faller på
bänken igen är MARIA försvunnen.*

JON Maria?

MARIA *(Dold i mörkret.)*
 Jag minns nu
 varför jag är här.

JON Varför?

MARIA Dom bad mig.

JON Vem?

MARIA Dom bad mig
möta dig här.
Jag har väntat på dig.

MARIA kastar JON till marken; ficklampan slocknar.

JON Sluta!
vad gör du!

MARIA Dom bad mig.

JON Snälla!
för guds skull!

MARIA bryter JONS ben; han skriker av smärta.

JON Nej!!

MARIA bryter JONS höftben; han skriker av smärta.

Paus.

JON Var är du!

MARIA Jag är här.
Men jag måste gå nu.

JON Lämna mig inte
jag kan inte gå
mina ben ...
Du kan inte lämna mig ensam i mörkret.

MARIA Du sa att det ljusnar
efter mörkret.

JON Ja
när solen går upp.

MARIA Det gör den aldrig här.

MARIA lämnar JON i mörkret.